

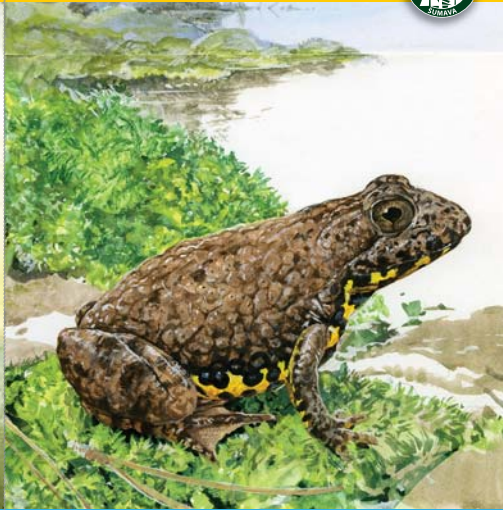
Kuňka obecná

Bombina orientalis
Rotbauchunke
European Fire-bellied Toad

Délka těla: 4–5 cm
Silně ohrožený druh

Kuňka žlutobřichá

Bombina variegata
Gelbbauchunke
Yellow-bellied Toad

Délka těla: 4,5–5,2 cm
Silně ohrožený druh

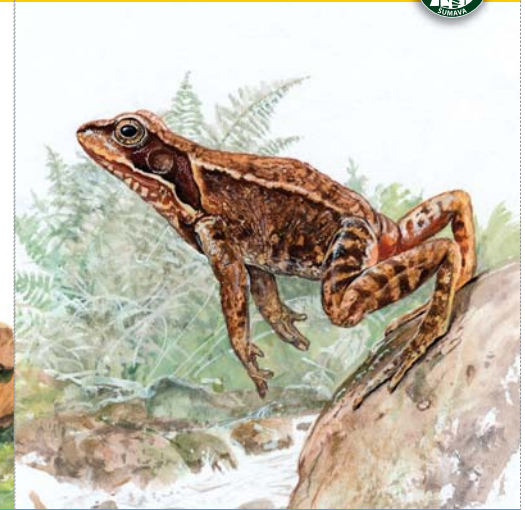
Ropucha obecná

Bufo bufo
Erdkröte
Common Toad

Délka těla: 6–12 cm
Ohrožený druh

Skokan hnědý

Rana temporaria
Grasfrosch
European Common Frog

Délka těla: 5–10 cm
Ohrožený druh

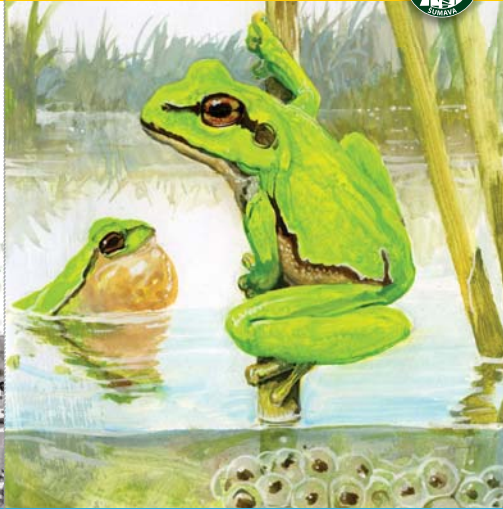
Skokan zelený

Pelodytes punctatus
Teichfrosch
Edible Frog

Délka těla: 8–10 cm
Silně ohrožený druh

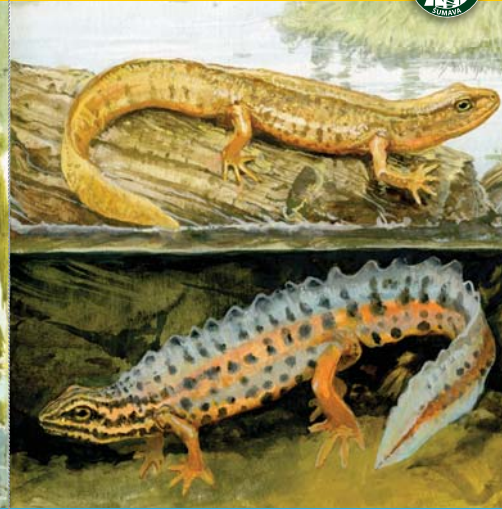
Rosnička zelená

Hyla arborea
Europäischer Laubfrosch
European Tree Frog

Délka těla: 3–5 cm
Silně ohrožený druh

Čolek obecný

Lissotriton vulgaris
Gemainer Molch
Common Newt

Délka těla: ♂ 6–9 cm
♀ 8–10 cm
Silně ohrožený druh

Čolek horský

Triturus alpestris
Bergmolch
Alpine Newt

Délka těla: 8–11 cm
Silně ohrožený druh

Název: Skokan hnědý

Třída: obojživelníci **Řád:** žáby **Čeleď:** skokanovití

Délka života: 10–18 let

Chování: V období rozmnožování žije ve stojatých vodách, jinak nejčastěji v lesích. Je velice přizpůsobivý prostředí. Zimuje na souši i ve vodě od konce října do března až dubna. Kořist uchopuje čelistmi nebo ji loví lepkavým vychlípitelným jazykem.

Rozmnožování: Probíhá v březnu až dubnu. Vajíčka po naklazení samiči plavou na hladině v chomáčích, které obsahují stovky až několik tisíc kusů vajíček. Snesou noční mrazy. Pulci se líhnou po 3–4 týdnech a za 2–3 měsíce se vyvinou v žabku velkou asi 1,5 cm. Pulec před metamorfózou (přeměnou v dospělou žabu) měří asi 3 cm.

Potrava: Dospělci se živí hmyzem a jeho larvami, slímáky, žížalami, pavouky, stínkami. Pulci jsou převážně býložraví, rohovitými zoubky seškrabávají nánosy řas ze dna a z ponořených předmětů.

Popis: Pro skokana jsou typické dlouhé, svalnaté zadní končetiny – zvládné skoky i 1 metr dlouhé, skvěle plave. Barva hnědá v různých odstínech, s tmavými skvrnkami. Zadní nohy má pruhované, břicho bělavé s tmavším mramorováním.

Rozšíření: Je plošně rozšířen téměř po celém území Šumavy od podhůří až do hor. Zaznamenan byl i na Trojmezí, která leží v nadmořské výšce 1300 m.

Ilustrace: Pavel Procházka

Název: Ropucha obecná

Třída: obojživelníci **Řád:** žáby **Čeleď:** ropuchovití

Délka života: 4–9 let (v zajetí až 36 let)

Chování: Vyznačuje se především noční aktivitou. Pouze v době páření, z jara a občas též za deštivého počasí je aktivní i přes den. Své zimní úkryty nalézá v zemních dírách, pod pařezy, pod listím či v norách krtek nebo hlodavců.

Rozmnožování: Samička klade ve vodě vajíčka v tzv. šňůrách, které mohou být 5–10 m dlouhé a obsahují 1200 až 6800 černých vajíček. Po 12 dnech se líhnou černí pulci, velcí přibližně 5 mm. Délka larválního stadia trvá 2–3 měsíce. Po 77 až 91 dnech se přemění v 1–2 cm velké žabky.

Potrava: Živí se různými suchozemskými živočichy – měkkýši, žížalami, pavouky, svinkami, mrvenci, brouky, hmyzem, ale i menšími obratlovci. Loví pouze živozy, pohybující se kořist. Pulci se živí částmi těl uhynulých ryb či drobnými mikroskopickými řasami.

Popis: Samička ropuchy je větší než sameček. Končetiny jsou poměrně krátké, a proto ropucha dokáže dělat jen menší skoky.

Rozšíření: Je velmi rozšířená, žije v různých biotopech od nížin do hor. Najdeme ji také v kulturní krajině, má-li k dispozici stojaté vodní plochy, nádrže, tůňe, rybníky aj. Narazíme na ni i v lesích, na polích a zahradách. Na Šumavě se vyskytuje běžně.

Ilustrace: Pavel Procházka

Název: Kuňka žlutobřichá

Třída: obojživelníci **Řád:** žáby **Čeleď:** kuňkovití

Délka života: Nejvyšší známý věk je 15 let.

Chování: Denní až soumravná aktivita. Zimuje na souši, v mokřadech, v děrách, štěrbínách a pod kmeny stromů. Při obraně vypouští kožní, intenzivně páchnoucí sekret.

Rozmnožování: Samička přichycuje vajíčka po 2–30 kusech na vodní rostliny nebo na předměty v mělké vodě. Páří se může třikrát a celkem naklade za sezonu až 170 vajíček.

Potrava: Červi, larvy komárů a drobní bezobratlí živočichové.

Popis: Hlava i tělo jsou zploštělé, zornice srdcovitého či trojúhelníkovitého tvaru. Zbarvení šedé, olivově zelené nebo hnědé, břicho je žluté s černými skvrnkami. Kůže je bradavičnatá.

Rozšíření: Převážně podhorský až horský druh. Vyhledává mokřady, osluněné mělké kaluže a nádrže, vyskytuje se také v lesních oblastech. V ČR je rozšířena ostrůvkovitě, hojnější a souvislejší výskyt je jen v karpatském systému a jeho podhůří. Na Šumavě se jedná o ojedinelý výskyt v okrajových částech, SZ okraj CHKO a na území VVP Boletice.

Ilustrace: Pavel Procházka

Název: Kuňka obecná

Třída: obojživelníci **Řád:** žáby **Čeleď:** kuňkovití

Délka života: 12–15 let

Chování: Zimuje především na souši, obvykle v děrách a štěrbínách, může i pod kmemy stromů. Má převažující denní až noční aktivitu, vše je však závislé na počasí.

Rozmnožování: Partnera si vybírají samice podle síly hlasu samce. Druh žije samotářsky a jen v době páření vyhledává jedince opačného pohlaví. Jarní páření má místy až skupinový charakter a probíhá od března do konce května.

Potrava: Drobní bezobratlí, oblíbenou potravou jsou komáří larvy.

Popis: Pro tento druh žáby je charakteristická silně bradavičnatá kůže a výrazné pestře zbarvené břicho. Základní zbarvení hřbetu je šedohnědé až hnědé, poměrně často můžeme najít i zelenohřbeté formy. Zbarvení břicha je poměrně pestré: na černém, šedočerném nebo modročerném podkladu jsou sytě žluté, oranžové popřípadě červené skvrny, poseté bílou krupičkou. Pro toto typicky zbarvené břicho bývá někdy nazývána kuňka ohnivá.

Rozšíření: Tento druh se v České republice hojněji vyskytuje v jižních, středních a východních Čechách a na Moravě. Je to nížinný druh, silně závislý na vodním prostředí. Obývá velké i malé rybníky a mokřady s tůňkami. Dává přednost stojatým a teplým vodám.

Ilustrace: Pavel Procházka

Název: Čolek horský

Třída: obojživelníci **Řád:** mloci **Čeleď:** mlokovití

Délka života: Nejvyšší známý věk je 10 let.

Chování: Je aktivní v noci. Dospělci zimují v úkrytech na souši, většinou pod velkými kameny a v zetlelých pařezech. Probouzí se v březnu.

Rozmnožování: Probíhá od dubna do května. Sameček láká samičku tím, že mává ocáskem a vypouští vonné látky. Samička klade vajíčka jednotlivě na vodní rostliny. Rozmnožuje se nejraději v lesních tůňkách a v klidných částech potoků.

Potrava: Při pobytu na souši se živí larvami hmyzu, pavouky a plži, ve vodě jeho potravu tvoří vodní hmyz, ale může docházet také ke kanibalismu.

Popis: Tělesné zbarvení se odvíjí mnohdy od teploty a vlastností okolního prostředí. Samička i sameček mají břicho žlutooranžové až oranžové. Sameček má v době rozmnožování hřbetní část těla šedočernou až modré barvy. V době mimo rozmnožování má hřbet barvu šedou až černou s matnými skvrnkami. Samičky mají hřbet zelený, mramorově světlý až šedý.

Rozšíření: Jedná se o chladnomilný a vlhkomilný druh. Na Šumavě se vyskytuje až do nejvyšších poloh. Nalézt ho můžeme také ve velkých loužích u lesních cest.

Ilustrace: Pavel Procházka

Název: Čolek obecný

Třída: obojživelníci **Řád:** mloci **Čeleď:** mlokovití

Délka života: 12–15 let

Chování: Dospělí čolci opouštějí vodu hned po naklazení vajíček a žijí pak pod vlhkým listím, v mechu nebo pod padlými kmemy. Samci zimují na souši – v zemi, pod kameny nebo v zetlelých pařezech. Samice může zimovat i ve vodě.

Rozmnožování: Páření začíná zpravidla až v dubnu a trvá do června. Podmínkou je určitá hloubka vody alespoň 5–60 cm. Samice klade většinou do 300 vajíček. Připevňuje je k lodyhám či do lístků vodních rostlin, ojedinelě na různé předměty ve vodě. Vývin larev pak probíhá cca od dubna do srpna.

Potrava: Vodní bezobratlí, jejich larvy. Na souši členovci a kroužkovci.

Popis: Zbarvení je proměnlivé. Hřbet a boky jsou světle hnědé, žlutohnědé někdy šedočerné. Břišní strana je krémová až oranžová. Samci v době rozmnožování mají na hřbetu výsoky, zubatý hřeben, který se táhne od hlavy ke špičce ocasu. Při přechodu z vody na souš se zbarvení mění na světlejší, kůže je zrnitá, u samců mizí hřeben.

Rozšíření: Je to náš nejrozšířenější druh ocasatého obojživelníka. Nejhojněji se vyskytuje v nížinách a pahorkatinách. Má rád otevřenou, nepřilíhlý zarostlou krajinu a slunná stanoviště. Mimo období páření žije v různých mokřadech, loukách, pastvinách a jiných vlhkých biotopech. Na Šumavě je méně častý než čolek horský.

Ilustrace: Pavel Procházka

Název: Rosnička zelená

Třída: obojživelníci **Řád:** žáby **Čeleď:** rosníčkovití

Délka života: 12–15 let

Chování: Někdy se jí říká rosnička stromová. Ačkoliv se o rosničce říká, že umí předpovídat počasí, není to pravda. Při ohrožení začne rosnička vypouštět obranný hlen a vydávat únikové zvuky.

Rozmnožování: Probíhá v závislosti na klimatických podmínkách od poloviny dubna do poloviny června. V květnu samičky kladou shluky vajíček do vody. Pulci jsou černohnědí a mají značně vysoký kožní lem, začínající už na hlavě.

Potrava: Živí se hmyzem a při polykání kořisti si pomáhá předními nohama.

Popis: Její zbarvení je hráškově zelené, má ovšem schopnost barvoměny, znamená to, že zbarvení může přecházet v šedé, hnědé až žluté. Po stranách těla se táhne světle či tmavě hnědý pruh. Začíná u nozdry a vede přes bubinek až po oblast třísel, kde těsně před ním zahýbá nahoru. Na prstech má drobné přísavky přizpůsobené ke šplhání ve výškách. Samci mají na rozdíl od samic vnější rezonanční vak na hrdle, který se v době páření výrazně nafukuje.

Rozšíření: Až na horské polohy, se vyskytuje téměř na celém území. Mimo dobu rozmnožování (které probíhá ve vodě) žije v keřích a v korunách stromů. Vyhledává hlavně vlhké prostředí podél vodních toků.

Ilustrace: Pavel Procházka

Název: Skokan zelený

Třída: obojživelníci **Řád:** žáby **Čeleď:** skokanovití

Délka života: Kolem 10 let, nejdelší známý věk je 14 let.

Chování: Skokan zelený zimuje na souši nebo ve vodě, vylézá již v dubnu, o pár měsíců později dochází k rozmnožování. Řád se vyhřívá v mělké vodě. Za určitých podmínek dokáže skočit až metr daleko. Je vázán na vodní prostředí.

Rozmnožování: Zbarvení pulců je olivové s hnědými skvrnkami, spodní strana je bílá. K rozmnožování dochází od května do června, velké samice kladou obvykle 3 000 vajíček. Po snesení vytvářejí 40–50 cm velké chomáče. Pulci se vyvíjejí od srpna do září.

Potrava: Drobní bezobratlí.

Popis: Skokan zelený není samostatný druh, ale výsledek křížení skokana krátkonohého a skokana skřehotavého. Zbarvení skokana zeleného je podobné skokanu krátkonohému. Oči mají tmavě hnědou duhovku, v období páření se však mění.

Rozšíření: Obývá stejné vody jako rodičovské druhy. Vyskytuje se ve vodních plochách různých typů včetně malých rybníčků, stejně jako v pomalu tekoucích řekách a jejich ramenech. Vyskytuje se především v nižších polohách. Na Šumavě a v jejím podhůří je velmi vzácný.

Ilustrace: Pavel Procházka